MEDIASAVODXONLIK MAZMUN-MOHIYATI VA XORIJIY TAJRIBA

Karshiyev Baxtiyor Egamkulovich
Renessans ta'lim universiteti dotsenti
Saitmurodov Jobirjon Boymurod o'g'li
Renessans ta'lim universiteti v.b dotsenti

Media - ommaviy axborot vositalari, ham keng, ham maxsus auditoriyaga mo'ljallangan ko'ngilochar takliflarni tavsiya etuvchi, yangilik, axborot va reklama axborotini tarqatishga yo'naltirilgan ko'p sonli va serqirra funksiyalarni amalga oshiruvchi kommunikatsiya kanallaridir. Aksariyat hollarda mutaxassislar media atamasi o'zagida aynan ushbu tavsifni ko'radi. Shunga qaramasdan, mazkur istilohning tor mazmuni ham mavjud. Ayrim tadqiqotchilar mazkur atama mazmunida alohida axborot muhiti sifatida aynan OAVni, boshqalari esa – aniq axborot tashuvchini nazarda tutadi. Kommunikatsiya kanali sifatida medialar sirasiga mutaxassislar bosma nashrlar, elektron OAV, shu jumladan Internet, reklamaning tashqi vositalari va xatto, pochta tarqatmasini, ya'ni, tovar yoki xizmatlar sotuvchisi va iste'molchi o'rtasidagi hayot-mamot qismi funksiyasini bajaruvchi barcha omillarni kiritadi.

"Media" atamasi (lotincha - medium, ya'ni vosita, vositachi, usul) turli ko'rinishdagi kommunikatsiya va axborot vositasini anglatadi. Media tushunchasi mazmuniga axborotni yaratish, nusxalashtirish, tarqatish vositasi hamda mualliflar va ommaviy auditoriya o'rtasida axborot almashinuvining texnik vositalari kiradi. Bugungi kunda media atamasidan OAV yoki mass-media tushunchalarining sinonimi sifatida foydalaniladi. Hozirgi zamon jamiyati taraqqiyotiga medialarning ta'siri yil sayin oshib borib, ular vositasida insonlar atrof-voqelikni ijtimoiy va ruhiy jihatdan anglamoqda va baholamoqda. Zamonaviy medialarning asosiy jihatlari sirasiga

tadqiqotchilar kreativlik (yaratuvchanlik, ijodkorlik) va innovatsiyalarni kiritmoqda. Mazkur atamaga aynan shunday tavsif www.edu.jobsmarket.ru saytida keltirilgan. Shu bilan birga boshqa manbalarda ham media istilohiga shu tarzdagi tavsiflar berilganini ko‘ramiz.

Mediasavodxonlik deganda – mass-mediani qabul qilish va uning faoliyatini baholash ko‘nikmalari va malakalari tushuniladi. Ya’ni, turli OAV lar orqali uzatilayotgan va qabul qilinayotgan axborotlarni saralash ko‘nikmalarini, turli axborotlarni qabul qilgandan keyin ham har qanday vaziyatda to‘g‘ri qaror qabul qilish, uning qayerdan, kim tomonidan va nima maqsadda uzatilayotgani, kimning manfaatlarini aks ettiradi degan tushunchalarni shakllantirishga xizmat qiladi.

Medisavodxonlikning maqsadi har bir medianing ustuvorliklari va kamchiliklarini tushungan holda ular tomonidan tarqatilayotgan axborotni saralay bilish va zarurini qabul qilish ko‘nikmalarini shakllantirish bo‘lsa, asosiy vazifasi insonlar tomonidan iste‘mol qilinadigan har qanday axborotning manipulyativ kuchini anglagan holda undan chegaralanishdir. Mediasavodxonlik medianing o‘ziga xos xususiyatlarini anglash, mazkur funktsiyalarni amalga oshirish sifatini baholash va o‘z-o‘zini ifoda etish, shuningdek, ijtimoiy jarayonlarda faol ishtirok etish uchun turli medialar bilan samarali hamkorlikka kirishishga urg‘u beradi.

Mediasavodxonlik – mediata‘limning natijasidir. Mediata‘lim OAV larining shaxsga nisbatan zararli ta‘sirlaridan himoya qilish vositasi sifatida paydo bo‘lgan. Ushbu paradigmadan birinchi bo‘lib 1930-yillarda Buyuk Britaniya foydalangan bo‘lib bugungi kunda Angliya va Avstraliya ta’lim tizimida mediasavodxonlik gumanitar fanlar turkumida alohida kurs sifatida o‘qitiladi.

Finlandiyada media savodxonligi yo‘nalishi 1970-yillardan boshlab ta’lim tizimining barcha bo‘g‘inlari o‘quv dasturlariga kiritilgan. Mediata‘lim elementlari maktab programmasiga birinchi bor kiritilganda mustaqil fan sifatida emas, balki ona-tili, tarix, estetik fanlar va ekologiya fanlariga integratsiya qilingan.

2021-yilda e‘lon qilingan Mediasavodxonlik indeksiga ko‘ra, Finlandiya “yolg‘on xabarlar va dezinformatsiyaning salbiy ta‘sirlariga qarshi turishda eng yuqori salohiyatga ega mamlakat” sifatida e‘tirof etilgan va indeksda birinchi o‘rinni egallagan.

Shvetsiyada mediata‘lim 1980-yildan boshlab ta‘lim muassasalarida alohida fan sifatida o‘qitila boshlangan bo‘lib, uni joriy etishdan asosiy maqsad yoshlarda OAV larning axborotlarini tanqidiy idrok etish qobiliyatini rivojlantirish, turli xil manbalardan olingan xabarlar haqida mustaqil fikrini shakllantirish, ko‘rilgan filmlar va teledasturlar haqida o‘z fikrini bildirish qobiliyatini shakllantirish bo‘lgan. 2000-yilning kuzidan boshlab mediata’lim Shvetsiya milliy o‘quv dasturiga rasman kiritilgan.

Ayrim mamlakatlarda media ta’limni qo‘shimcha ravishda amaliy, me’yoriy tarzda kiritish ba’zi fanlar o‘rniga yoki ular o‘rtasidagi oraliq fan sifatida o‘qitish yo‘lga qo‘yilgan, ya’ni, darsdan tashqari vaqtda maktab gazetalari va jurnallari, radio eshittirishlar va audiovizual mahsulotlari yaratiladi. Yaratish jarayonida ishtirokchilar mediadan foydalanishning turli usullari bilan bevosita tanishish imkoniyatini qo‘lga kiritadilar.

Globallashayotgan jamiyatda axborot xalqlararo va davlatlararo munosabatlarda katta ahamiyat kasb etadi. Ya‘ni u jahon hamjamiyati hayotida ham ijobiy, ham salbiy kuch sifatida namoyon bo‘lishi mumkin. Shu ma‘noda texnikaviy-texnologik sohada katta imkoniyatga ega bo‘lgan mamlakatlar qulay sharoitga ega bo‘ladilar. Bu esa, mamlakatlar o‘rtasida yoshlarni buzg‘unchi yoki bunyodkor shaxs sifatida shakllantirishda manfaat jihatidan o‘ziga tegishli qilib tarbiyalash istagini oshiradi va bu mamlakatlararo mafkuraviy kurash shaklini ham namoyon etadi. Shunga ko‘ra ko‘pgina davlatlarda globallashuvga qarshi harakatlar yuzaga kelmoqda, ular yagona jahon uyg‘unlashgan axborot maydonini tuzishni rad etmoqdalar. Shu o‘rinda axborot manbalari masalasi chuqurroq tahlil qilinadigan bo‘lsa, uni uch toifaga ajratish mumkin. Tajribali foydalanuvchi turli xil axborot manbalarining bir nechtasini tanlaydi va zaruratga ko‘ra ulardan foydalanadi.

Birlamchi manbalar — bu asl manbalar bo‘lib, ular axborotning izohlanishini nazarda tutmaydi. Bu tadqiqot hisobotlari, prays-varaqlar, nutq matnlari, elektron xabarlar, amaliy san‘at

asarlari, qo‘lyozmalar, fotosuratlar, kundaliklar, shaxsiy maktublar, og‘zaki hikoya, intervyu yoki diplomatik hujjatlar bo‘lishi mumkin. Aksariyat holatlarda va ma‘lum vaziyatlarda imkon qadar birlamchi axborot manbalaridan foydalanish tavsiya etiladi.

Ikkilamchi manbalar axborotni yetkazib beruvchilardir. Bu holatda axborot o‘zgarishi, tahlil qilinishi yoki umumlashtirilishi mumkin (masalan, ilmiy kitoblar, jurnallar, tanqidiy tahlil yoki ma’lumot lar talqini). Foydalanishga tavsiya etiladigan birlamchi manbalar ikkilamchi manbalarga nisbatan har doim ham o‘zida nufuzli yoki xolis axborotni saqlamaydi. Axborotni sub‘yektiv baholash holatlarini, tekshirilgan ikkilamchi manbalardan foydalanib bartaraf etish mumkin. Ikkilamchi manba muayyan soha yoki ma‘lum vaziyatdan kelib chiqqan holda belgilanishi mumkin.

Uchlamchi manbalar - bu tashkil etilgan va o‘zida birlamchi hamda ikkilamchi manbalardagi axborotni qayta ishlab, o‘zida mujassamlagan (masalan, referatlar, bibliografiya, turli qo‘llanmalar, ensikpopediyalar, ko‘rsatkichlar, xronologik jadvallar, ma’lumot lar bazasi va hokazo) manbalardir. Axborot turli shakl (masalan, matn, tasvir yoki statistika ma’lumot lari, elektron yoki qog‘oz ko‘rinish)larda mavjud bo‘lib, u onlayn fayl va portallarda, virtual va real kutubxonalarda, hujjatlar jamlanmasida, turli ma’lumot lar bazasida, arxivlar, muzeylar va hokazolarda saqlanadi. Biroq, turli axborot manbalari taqdim etgan axborot ishonchli yoki ishonchsiz bo‘lishi mumkin. Demak, axborotni izlashga kirishishdan avval, yoshlar o‘zlari uchun aynan qanday mazmundagi axborot zarurligini tushunishi lozim. Axborotga bo‘lgan ehtiyoj-ma‘lum foydalanuvchi (yoki foydalanuvchilar guruhi)ning ma‘lum mavzuga oid ma’lumot ga bo‘lgan ehtiyojidir. Axborot manbasini baholashda avvalo inson undan axborotni nima maqsadda olayotganini aniqlashi zarur. Mazkur jarayon ishonchli axborot manbalarini aniqlashga yordam beradi. Axborot savodxonligi - qaror qabul qilish va muammolarni tahlil qilish maqsadida axborotni olish, tushunish, baholash, moslash, generatsiya qilish, saqlash va namoyish qilish uchun kerak bo‘lgan kompetensiyalar to‘plamidir. Axborot borasida savodxon insonlar quyidagi tayanch ko‘nikmalarga ega bo‘ladilar: tanqidiy fikrlash, axborotni tahlil qila bilish va undan o‘z fikrini bayon etishda foydalanish, mustaqil ta‘lim olish qobiliyati, davlat faoliyati va jamiyatda kechayotgan demokratik jarayonlarda ishtirok etish, xabardor fuqaro va o‘z kasbining ustasi bo‘lishga tayyor bo‘lish.

Axborot borasida savodxon inson axborot izlash jarayonini o‘z vaqtida to‘xtatishni ham biladi. Mavjud barcha ma’lumotlarni to‘plab bo‘lmaydi. Axborot borasida savodxonlik yetarli darajada ma’lumot to‘plangan va hali qayta ishlanmagan ma’lumot manbalari ko‘p bo‘lishiga qaramasdan, olingan yangi ma’lumot o‘zlashtirilmaydigan nuqtaga erishilgan paytni aniqlash imkoniyatini beradi. Har qanday zamonaviy davlatda axborot hamisha jamiyat hayotida sodir bo‘layotgan voqea va hodisalarni istemolchiga xolis yetkazib berish va kishilarning ongi, dunyoqarashi, ijtimoiy-siyosiy hamda huquqiy madaniyatini shakllantirishda asosiy vosita bo‘lib xizmat qilib kelmoqda.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Актуальные задачи медиаобразования // Сборник научно-методических статей к конференции «Актуальные задачи медиаобразования в условиях расширения общественного участия в управлении образованием»7–9 декабря 2009 г. – Екатеринбург, 2009// http://evartist.narod.ru/text19/035.htm.
2. Кириллова Н.Б.Медиакультура: от модерна к постмодерну. – М.: Академический проект, 2005. – 448 с.
3. O‘zbekiston mediata’lim taraqqiyoti yo‘lida / Tuzuvchilar: Mamatova Ya., Sulaymanova S. – T.: Extremum-press, 2015. – 94 s.
4. Федоров А.В. Словарь терминов по медиаобразованию, медиапедагогике, медиаграмотности, медиакомпетентности. – Таганрог: Изд-во Таганрогского государственного педагогического института, 2010. – 57 с.